

บทความ

ขีดสมรรถนะหลักนายทหารใหม่ กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา

พลเรือเอก ศุภกร บุณดิลก

เมื่อ ครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองเรือยุทธการ (ผบ.กร.) ที่มีหน้าที่สำคัญเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมกำลังทางเรือให้พร้อมมีสมรรถภาพอยู่ในฐานะที่จะทำการรบได้ จากหน้าที่ดังกล่าว ประกอบกับ วิสัยทัศน์กองทัพเรือที่จะเป็นกองทัพเรือชั้นนำในภูมิภาค จึงได้กำหนดสภาพสุดท้ายที่ต้องการของกำลังทางเรือในส่วนที่รับผิดชอบซึ่งได้แก่ เรือผิวน้ำ กำลังอากาศนาวี และหน่วยปฏิบัติการสงครามพิเศษทางเรือที่เตรียมไว้คือ **“จะต้องเป็นกำลังที่พร้อมในการปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบหรือสั่งการจากหน่วยเหนือ โดยสามารถสนองตอบให้บรรลุได้ทันที่อย่างมีประสิทธิภาพ และภายในห้วงระยะเวลาทางยุทธศาสตร์ ที่กำหนด**

กำลังส่วนนี้จะต้องมีขีดความสามารถในการทำการรบ โดยไม่เป็นรองใครในภูมิภาค” และจากการที่พิจารณาเห็นว่าในบรรดาองค์ประกอบของอำนาจกำลังรบ ซึ่งได้แก่องค์บุคคล องค์วัตถุ และองค์ยุทธวิธีได้คือ **“องค์ประกอบ”** ที่กองทัพเรือไทยไม่น่าจะมีโอกาสได้เปรียบหรือแม้กระทั่งจะ

รักษาดุลยภาพกับกองทัพเรืออีกหลายประเทศในภูมิภาคไว้ให้ได้คือ **“องค์วัตถุ”** โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบตัวเกณฑ์ **“ประสิทธิภาพ”** และ **“ความได้สัดส่วนสมดุลงั่ง ๓ มิติ”** (ที่พิจารณา เช่นนี้เนื่องจากคุณลักษณะของรัฐบาลและประชากร เป็นชาวบกโดยสมบูรณ์ที่เห็นความสำคัญของการใช้นาวิกานุภาพ และส่วนอื่น ๆ ของสมุททานุภาพเป็นเครื่องมือดำเนินการเสริมพลังอำนาจอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ของชาติ น้อยกว่าอีกหลายประเทศในภูมิภาคที่ประกาศว่าเป็นชาติทะเลเป็นผลให้ขีดความสามารถในการจัดหา เครื่องมือรบ และองค์วัตถุอื่น ๆ น้อยกว่า และมักไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน) จึงได้กำหนดแนวทางในการเตรียม

กำลัง โดยมุ่งเน้นองค์บุคคล และองค์ยุทธวิธี ให้เหนือกว่า ส่วนองค์วัตถุ เพียงแต่รักษาสถานภาพมิให้ช่องว่างของความแตกต่างมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับการเตรียมกำลังด้านองค์บุคคล โดยเฉพาะนายทหารพรคนาวินที่จบจากโรงเรียนนายเรือมีเจตนารมณ์ว่าหลังจากที่ได้รับความรู้ประสบการณ์และทักษะขั้นพื้นฐานในวิชาซีพจากโรงเรียนนายเรือแล้ว (กองเรือยุทธการ) จะทำให้พวกเขามีความเป็นชาวเรือมากขึ้น และเป็นทหารนักรบมืออาชีพ เป็นที่ยอมรับกล่าวขวัญโดยเฉพาะเพื่อร่วมอาชีพจากมิตรประเทศในภูมิภาคซึ่งตลอด ๒ ปี ของการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความช่วยเหลือและหมั่นเอาใจใส่ของผู้บังคับบัญชากองเรือยุทธการ ระดับรอง ๆ ลงไป และฝ่ายอำนวยการ ได้มีการริเริ่มในการจัดการกำลังพลประเภทนี้ใหม่ ๆ หลายประการ ทุกอย่างทำท่าจะเปลี่ยนแปลงเริ่มแสดงผลในทางที่ดี แม้ว่าเริ่มต้นจะเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง และมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่า **“นายทหารเด็ก ๆ สมัยนี้มีความเป็นชาวเรือน้อย ไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรไว้ใจปล่อยมือไม่ค่อยได้ ไม่รู้ว่าเขาฝึกกันมาอย่างไร”**

เสียงวิพากษ์วิจารณ์ที่กล่าวถึง แท้จริงแล้ว ผู้เขียนไม่ค่อยใส่ใจเท่าใดนัก เพราะไม่อยากจะสู้กับโจทย์และทราบดีว่านักเรียนนายเรือไทย ได้รับความรู้ทางวิชาการ และวิทยาการทหารเรือไม่ด้อยไปกว่านักศึกษามหาวิทยาลัย และนักเรียนนายเรือชาติใด ๆ ในโลก ชั่วโมงฝึกภาคทะเล ดูเหมือนจะค่อนข้างมากที่สุดด้วย และสำหรับการใช้งานนายทหารใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะที่จะมีอาชีพปฏิบัติงานในเรือต่อไปนั้น แทบทุกกองทัพเรือ ประเทศต่าง ๆ จะคล้ายกันคือ เห็นว่ายังไม่ใช้ไม่ได้ทันทีที่บรรจุเข้าประจำการ จะต้องให้ออกปฏิบัติราชการทะเลอย่างต่อเนื่องประมาณ ๒ - ๓ ปี หรือมีชั่วโมงปฏิบัติการจริงในทะเล ครบตามที่กำหนด โดยต้องผ่านการยอมรับ ความรู้ความสามารถ จากนายทหารที่รับผิดชอบหรือผู้บังคับการเรือคนสุดท้ายที่ตนสังกัด จากนั้นอาจ

ต้องเข้ารับการศึกษาดูตามหน้าที่เฉพาะเพิ่มเติมผ่านการตรวจสอบมาตรฐานกำลังพลอีกครั้ง จึงจะปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบตามตำแหน่งต่าง ๆ ในเรือไว้ใจปล่อยมือได้

เกี่ยวกับเสียงวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าว ผู้เขียนได้พยายามชี้แจงกับตนเอง และผู้ใต้บังคับบัญชาว่า ไม่ต้องโทษ โรงเรียนนายเรือ ให้โทษกองเรือยุทธการที่ไม่สามารถบริหารจัดการให้นายทหารเด็ก ๆ เหล่านี้ให้มีประสบการณ์มีชั่วโมงปฏิบัติการในทะเลอย่างต่อเนื่องตามที่ควรจะเป็น ตั้งแต่พวกเขาเป็นนายทหารใหม่เพิ่งจบจากโรงเรียนนายเรือมาและไม่ต้องโทษกองทัพเรือหรือหน่วยเหนือ ตลอดจนตัวนายทหารเด็ก ๆ เหล่านั้นด้วย ซึ่งจากการชี้แจงเหล่านี้จึงได้เกิดการปฏิบัติใหม่ ๆ หลายประการเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ เช่น การจัดการให้นายทหารเหล่านี้ไปหาประสบการณ์ปฏิบัติการจริงในทะเลกับเรือสินค้า การได้รับอนุมัติให้จัดหมู่เรือฝึกนายทหารใหม่การริเริ่มให้มีการบันทึกชั่วโมงปฏิบัติการในทะเล และนำมาใช้พิจารณาที่เกี่ยวข้อง การเริ่มใช้ระบบตรวจสอบมาตรฐานกำลังพล และการใช้ระบบคัดเลือกผู้บังคับการเรือ เป็นต้น

แม้คาดว่าจะแก้ปัญหาส่วนหนึ่งไปได้ แต่ผู้เขียนยังมีข้อติดใจสงสัยว่า นอกจากการสอบผ่านการศึกษาชั้นสูงสุด และในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จากโรงเรียนนายเรือแล้ว เมื่อมาประจำกองเรือยุทธการก่อนที่จะได้รับการบรรจุตามเรือต่าง ๆ กองทัพเรือ หรือ กองเรือยุทธการ ควรที่จะกำหนดเป็นมาตรฐานให้เด่นชัดหรือไม่ว่านายทหารเหล่านี้ จะต้องมีความรู้ความสามารถ และทักษะในอาชีพระดับใด การไขข้อติดใจสงสัยนี้ ยังไม่ได้รับคำตอบที่กระจ่างชัด เกิดหมดเวลาต้องวางปากกาย้ายออกจากกองเรือยุทธการและเกษียณอายุราชการในปีต่อมา ข้อติดใจสงสัยจึงติดมาจนกระทั่งบัดนี้ แต่อย่างไรก็ดีในปีสุดท้ายของการรับราชการจากการที่มีข้อติดใจสงสัยดังกล่าว รวมทั้งมีความเป็นห่วงการใช้เฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำ

ตลอดจนอยากไปเยี่ยมเยียนถิ่นเก่าก่อนจะไปราชการตรวจเยี่ยมสำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเรือ (ผขท.ทร.) ไทยประจำกรุงวอชิงตัน และสำนักงานควบคุมการจัดส่งสิ่งอุปกรณ์ FMS ณ นครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้ประสานขอผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเรือสหรัฐอเมริกาประจำกรุงเทพฯ และได้รับการอนุเคราะห์เป็นอย่างดี มีโอกาสไปเยี่ยมชมและรับฟังการบรรยายสรุปของหน่วยที่โรงเรียนนายเรือ กองเรือที่สามและกองบินเฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำ ซึ่งเป็นหน่วยประเภทกองเรือปฏิบัติการ (Task Command) และกองเรือตามแบบ (Type Command) ของกองเรือภาคพื้นแปซิฟิก ในการนี้ที่โรงเรียนนายเรือได้ปรากฏเรื่องตรงประเด็นที่กำลังติดใจสงสัยพอดี กล่าวคือ ได้ไปพบหนังสือชื่อ **“The Naval Officer’s Guide”** วางขายที่ภัณฑุภัณฑ์โรงเรียน ซึ่งหนังสือชื่อเหมือนกันนี้ผู้เขียนเคยได้รับแจกจาก กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา เมื่อสามสิบกว่าปีที่แล้ว เมื่อครั้งไปศึกษาที่ โรงเรียนการบิน กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา ซึ่งเพื่อนร่วมหลักสูตรทั้งหมดเป็นนายทหารใหม่ จึงได้ชื่อมาปรากฏว่าฉบับล่าสุดที่นายทหารเรือสหรัฐอเมริกาคงช่วยกันเรียบเรียงและปรับปรุงมาหลายครั้งแล้ว ในบทผนวกท้ายเล่มได้คัดลอกเอกสารคู่มือ ขีดสมรรถนะหลักในอาชีพของนายทหารใหม่ชื่อ **“Professional Core Competencies (PCC) Manual For Officer Accession Programs”** [คำว่า Officer Accession Programs หรือโครงการการผลิตบุคคลเข้าเป็นนายทหารสัญญาบัตรน่าจะหมายถึงแหล่งผลิตนายทหารสัญญาบัตรของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา ซึ่งนอกจากโรงเรียนนายเรือแล้วยังมีอีกหลายแหล่ง เช่น หน่วยฝึกนายทหารเรือสำรอง **“Naval**

Reserve Officer Training Corps/NROTC” ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการจะมีฐานะเป็นนักเรียนนายเรือ (Midshipman) แต่ศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยโดยจะต้องเข้ารับการฝึกหัดศึกษาวิชาทหารเรือและฝึกภาคทะเลในวันหยุดและระหว่างปิดภาคฤดูร้อน นักเรียนนายเรือประเภทนี้มีทั้งที่รับทุนกองทัพเรือและไม่ได้รับขณะศึกษาระดับปริญญาตรีและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องรับราชการในกองทัพเรือตามระยะเวลาในสัญญา หลังจากนั้นจะมีสภาพเป็นกำลังสำรอง โรงเรียนฝึกนายทหารใหม่ **“Officer Candidate School/OCS”** ซึ่งเป็นแหล่งผลิตนายทหารที่ผู้สมัครเข้ารับการฝึกหัดศึกษาเพื่อเป็นนายทหารสัญญาบัตรจะต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีแล้วศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีทั้งของรัฐและรัฐบาลกลางที่จะมีผู้สำเร็จการศึกษาส่วนหนึ่งเข้ารับราชการในกองทัพเรือเป็นประจำทุกปีและแหล่งอื่น ๆ ที่ผลิตนายทหารเพื่อปฏิบัติงานตามหน้าที่เฉพาะ ตลอดจนแหล่งฝึกนายทหารประทวนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนายทหารสัญญาบัตร ในการนี้เห็นว่า คู่มือดังกล่าวอาจนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อจัดทำหรือปรับปรุงการกำหนดขีดความสมรรถนะหลักของกำลังพลตามประเภท หรือตามหน้าที่ต่าง ๆ ของกองทัพเรือได้รวมทั้ง โรงเรียนนายเรือ และ กองเรือยุทธการอาจ

นำไปพิจารณากำหนดขีดสมรรถนะหลัก
นายทหารใหม่ ที่จะบรรจุตามเรือต่อไป หรือพัฒนา
ปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ในการผลิตนายทหารสัญญาบัตร
นอกจากนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านทั่วไปที่จะ
ได้ทราบถึงพื้นฐานความรู้ความสามารถนายทหาร
ของกองทัพเรือที่จัดว่าดีที่สุดในโลกและที่สำคัญ
ท่านผู้อ่านที่ยังจัดว่าเพิ่งจบจากโรงเรียนนายเรือ
มาไม่นานนัก โดยเฉพาะที่ยังปฏิบัติหน้าที่ตามเรือ
หรือหน่วยรบอื่น ๆ ในกองเรือยุทธการอาจนำไป
ทดสอบตนเองได้ จึงได้เรียบเรียงบทความนี้ขึ้นและ
สำหรับรายละเอียดขีดสมรรถนะหลักนายทหารใหม่
ด้านต่าง ๆ ที่กำหนดในเอกสารคู่มือเพื่อเป็น
การป้องกันความคลาดเคลื่อนจากการแปลในกรณี
ที่อาจมีผู้นำไปใช้เป็นประโยชน์ และมีให้บทความนี้
เป็นเอกสารทางวิชาการ จึงได้คัดลอกต้นฉบับโดย
ไม่มีการแปล แต่เนื่องจากเนื้อหายาวมากจึงขอใส่
ไว้ในเว็บไซต์ www.rtni.org/th/pcc/pcc.doc เพื่อผู้
ที่สนใจสามารถจะเข้าไปดาวน์โหลดได้ต่อไป ทั้งนี้
บทความที่ใคร่ขอนำเสนอมี่ดังนี้

กล่าวโดยทั่วไป

แหล่งผลิตนายทหารเรือสหรัฐอเมริกาที่กล่าว
มาแล้ว มีหน้าที่ซึ่งสรุปได้เหมือนกันคือ ผลิตนายทหาร
ที่มีความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานอย่าง
เพียงพอในอาชีพนายทหารเรือมีความแข็งแกร่งทั้ง
ร่างกายและจิตใจ เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์และจริยธรรม
ยึดมั่นอย่างสูงสุดในเรื่องหน้าที่เกียรติยศ และจงรักภักดี

มีความเป็นผู้นำ พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ
และเป็นผู้บังคับบัญชาที่ดีต่อไปได้ เอกสารคู่มือขีด
สมรรถนะหลักนายทหารใหม่นี้ ได้ใช้ขอบเขตของ
หน้าที่ดังกล่าว ประกอบกับความต้องการของกองเรือ
ต่าง ๆ เป็นข้อมูลในการจัดทำ โดยมีความมุ่งหมาย
สำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับแหล่งผลิต
นายทหารสัญญาบัตรต่าง ๆ ในการพัฒนาและ
ปรับปรุงหลักสูตรของตนต่อไป

นายทหารกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา แบ่งออก
ตามหน้าที่ได้หลายประเภท แต่ที่สำคัญมี ๓ ประเภท
ได้แก่ ประเภทแรกเป็นนายทหารที่ไม่ถูกจำกัด
ในการทำหน้าที่ในการรบสามารถเป็น ผู้บังคับ
บัญชาหน่วยในทะเล หรือหน่วยรบอื่น ๆ ได้
เรียกนายทหารประเภทนี้ว่า **“Unrestricted Line”**
หรือ **“Warfare Officer”** ซึ่งนายทหารประเภท
ดังกล่าวนี้ ยังแบ่งออกเป็นตามการปฏิบัติการ
ในสงครามทางเรือสาขาต่าง ๆ อีก คือ สงครามผิวน้ำ
สงครามอากาศยาน สงครามเรือดำน้ำ สงคราม
พิเศษทางเรือ และพวกปฏิบัติการพิเศษ ซึ่งได้แก่
ประดาน้ำ และถอดทำลายอมภัณฑ์ ประเภทต่อไป
คือ นายทหารประเภท **“Restricted Line”** ซึ่งมีหน้าที่
ในการสนับสนุนการรบ โดยแบ่งเป็นพวกต่าง ๆ
เช่น วิศวกร และช่าง ทั้งเรือและอากาศยาน
อุตุนิยมวิทยา อุตุนิยมศาสตร์ การรับรอง และ
ประชาสัมพันธ์ การข่าว การรหัส ตลอดจน
การสนับสนุนกองเรือโดยเฉพาะ ส่วนอีกประเภท
ที่สำคัญ เรียก **“Staff Corps”** เป็นนายทหารที่มี

ความเชี่ยวชาญในงานเฉพาะอย่าง ซึ่งสามารถแบ่งเป็นพวกต่าง ๆ เช่น พลาธิการ แพทย์ พยาบาล พระธรรมทูต วิศวกรมโยธา และอนุศาสนาจารย์ เป็นต้น ขีดสมรรถนะหลักของนายทหารใหม่ที่กำหนดในเอกสารคู่มือที่กล่าวถึงจะเน้นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับขีดสมรรถนะของนายทหารประเภท Unrestricted Line ส่วนประเภทอื่น ๆ หากได้รับการยกเว้นจะระบุไว้ส่วนกรณีเพิ่มเติมได้จัดทำเป็นผนวกต่าง ๆ ท้ายเอกสาร ทั้งนี้รวมถึงนายทหารนาวิกโยธิน ที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือ และศูนย์ฝึกนายทหารเรือสำรอง (NROTC) ด้วย สำหรับขีดสมรรถนะหลักที่กำหนด เป็นระดับ

ยกเว้นนายทหารประทวนอาวุโสที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนายทหารสัญญาบัตร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เทคนิคเฉพาะอย่างในสายงานเดิมแล้วนายทหาร กองทัพเรือสหรัฐอเมริกาจะต้องจบการศึกษาชั้นปริญญาตรีในการนี้สำหรับนายทหารประเภท Unrestricted Line ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้กำหนดสาขาปริญญา (ยกเว้น โรงเรียนนายเรือ ที่รัฐบาลกำหนดเป็นร้อยละของนักเรียนนายเรือแต่ละชั้นปีที่จะต้องเลือกเรียนสาขาที่กำหนดให้ครบ) แต่มีบางหัวข้อวิชา หรือวิชาที่กองทัพเรือสหรัฐอเมริกาเห็นว่าจำเป็นสำหรับผู้ที่มื่ออาชีพนายทหารเรือ โดยเฉพาะจะต้องปฏิบัติงานในเรือต่อไป จะต้องได้รับการศึกษาโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับเวลาเรียน และผลผลิตการศึกษาเป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งหากวิชาหรือหัวข้อวิชาดังกล่าว ไม่ใช่วิชาบังคับในหลักสูตร จะต้องเลือกเป็น **“วิชาเลือก”**

วิชาหรือหัวข้อวิชาดังกล่าวได้แก่ ไวยากรณ์ อังกฤษเรียงความภาษาอังกฤษ ทั้งนี้นายทหารใหม่จะต้องมีความสามารถใช้อังกฤษ ทั้งการพูดและการเขียนได้อย่างแคล่วคล่อง วิชาประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะต้องรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของการเมือง การทหาร และความเป็นประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์ประเทศ และประวัติศาสตร์โลก

วิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูง หัวข้อวิชา พีชคณิต (College Algebra) ตรีโกณมิติขั้นสูง และแคลคูลัส วิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ ทุกหัวข้อวิชา รวมทั้ง ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พื้นฐานคอมพิวเตอร์ ทั้ง Software และ Hardware

ความเป็นผู้นำและการบริหาร

ขีดสมรรถนะหลักด้านนี้ เรื่องแรก คือ **“การบริหาร”** นายทหารใหม่จะต้องมีระดับความสามารถพื้นฐานตามกำหนดในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญเช่น การจัดองค์กร การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงาน กระบวนการในการตกลงใจ และแก้ปัญหา เทคนิคการจัดอันดับความเร่งด่วนในการทำงาน วิธีบริหารองค์กรแบบต่าง ๆ รวมทั้ง

+ ความสามารถน้อยสุดที่ยอมรับได้ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น ๔ ระดับคือ

- “รู้” หมายถึงจำได้ในสมอง โดยสามารถหาแหล่งข้อมูลอ้างอิงได้
- “เข้าใจ” หมายถึงสามารถอธิบายหลักการและแนวความคิดในเรื่องนั้น ๆ ที่เชื่อมโยง หรือใช้กับสถานการณ์ได้
- “ประยุกต์ใช้” หมายถึงสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาใช้กับอีกเรื่อง หรือกับงาน ตลอดจนสถานการณ์นั้นได้
- “แสดงออก” หมายถึงแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นความสามารถที่มีได้

ทั้งนี้ขีดสมรรถนะหลักดังกล่าว ยังได้แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นกับงานในอาชีพของนายทหารใหม่ ๖ ด้านซึ่งได้แก่ ความพร้อมทางการศึกษา ความเป็นผู้นำและการบริหาร ความรู้เกี่ยวกับกองทัพเรือและวิทยาการทหารเรือ ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของกองกำลังทางเรือในนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ พื้นฐานวิทยาการด้านเทคนิค ความเป็นชาวเรือ การเดินเรือ และการป้องกันรักษาเรือ รวมทั้งขีดสมรรถนะของร่างกาย ซึ่งแต่ละด้านมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

ความพร้อมทางการศึกษา

การบริหารเวลา การบริหารทรัพยากร และ การบริหารบุคคล การกำกับดูแล และการประเมิน ประสิทธิภาพขององค์กร เรื่องต่อไป **“ศาสตร์และ ศิลปะของการเป็นผู้นำ”** ที่สำคัญ เช่น ทฤษฎี ธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์ การกระตุ้น ขวัญและกำลังใจในการทำงาน ศิลปะในการนำ หมู่คณะ ตลอดจนเทคนิคในการติดต่อสื่อสาร ทั้งการพูด เขียน อ่าน รับฟัง และอื่น ๆ ส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้บังคับบัญชาทหาร ขอบเขต ที่สำคัญ เช่น กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นโยบายด้านกำลังพลที่สำคัญ จรรยาบรรณ คำปฏิญาณ และข้อเตือนใจที่ต้อง นำมาประยุกต์ใช้ ความยุติธรรม และคุณธรรม ในการบังคับบัญชา ตลอดจนคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ ผู้นำควรมี เช่น เป็นผู้มีจริยธรรมอันดี มีระเบียบ วินัย รักหมู่คณะ เสียสละ ซื่อสัตย์ กล้าหาญทั้ง ร่างกายและจิตใจ ยึดมั่นอย่างสูงสุดในเรื่อง หน้าที่ เกียรติยศ จงรักภักดี (ต่อชาติ และสถาบัน) รวมทั้งมี ความสามารถในการชี้แนะ หรืออบรมให้ผู้ใต้บังคับ บัญชาประพฤติปฏิบัติตามได้

ความรู้เกี่ยวกับกองทัพเรือและวิชาการ ทหารเรือ

ระดับความสามารถพื้นฐานที่นายทหารใหม่ ต้องมีในด้านนี้ประการแรก คือ ต้องรู้อย่างกว้างขวาง และเข้าใจอันดีในเรื่องเกี่ยวกับกองทัพเรือ และ หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน (นย.) โดยเฉพาะประวัติ

ความเป็นมา การจัดส่วนราชการ ภารกิจ และหน้าที่ คุณลักษณะพิเศษ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจน ความต้องการสนับสนุนเป็นพิเศษ ที่แตกต่างไป จากเหล่าทัพอื่น นอกจากนี้จะต้องรู้และเข้าใจ เกี่ยวกับโครงสร้าง การจัดส่วนราชการของทบวง ทหารเรือ และความสัมพันธ์การบังคับบัญชา กับสภา ความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงกลาโหม ประธานคณะเสนาธิการร่วม หน่วยบัญชาการรวม และหน่วยบัญชาการเฉพาะ ตลอดจนภารกิจการจัด และหน้าที่หลักของเหล่าทัพอื่น และหน่วยยามฝั่ง โดยจะต้องทราบว่า เหล่าทัพนั้น ๆ สามารถให้ การสนับสนุนในการปฏิบัติการของกองทัพเรือ อะไรบ้าง

สำหรับระดับความสามารถพื้นฐาน ที่ต้องมีในข้อนี้อีกประการคือ ความรู้เกี่ยวกับ วิชาการทหารเรือ ซึ่งมีขอบเขตสำคัญเริ่มตั้งแต่ ความรอบรู้ในประเพณี และแบบธรรมเนียม ต่าง ๆ มารยาสังคม ตลอดจนหลักปฏิบัติ ต่างที่ใช้ทั้งบนบกและในเรือรู้ และสามารถ ปฏิบัติได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้องในพิธี การทางทหารต่าง ๆ เช่น การนำแถวสวนสนาม การนำแถวรับการตรวจ และอื่น ๆ รู้และเข้าใจใน หน้าที่และบทบาทของนายทหารสัญญาบัตร แนวทางในการรับราชการของนายทหารประเภท ต่าง ๆ ระบบการบริหารกำลังพลของกองทัพเรือ กฎหมาย และข้อบังคับต่าง ๆ

สำหรับเรื่องทั่วไปจะต้องมีความสามารถในการใช้

อาวุธประจำกายทุกชนิดที่มีใช้ในกองทัพเรืออย่างแคล้วคล่อง และถูกต้องตามขั้นตอนความปลอดภัยที่กำหนด ต้องรู้ถึงคุณลักษณะและขีดความสามารถของเรือ อากาศยาน และระบบอาวุธต่าง ๆ ที่มีในประจำการกองทัพเรือ ต้องรู้ถึงความสำคัญและบทบาทของงานด้านการข่าว และสงครามอิเล็กทรอนิกส์ในสงครามทางเรือ รวมทั้งต้องมีความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับเรือผิวน้ำ อากาศยาน และเรือดำน้ำ ตลอดจนอาวุธต่าง ๆ ที่สำคัญของกองทัพเรือที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อฝ่ายเราในอนาคตได้

เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการในเรือ ต้องรู้และเข้าใจในการจัดส่วนราชการ ความสัมพันธ์ในการบังคับบัญชา และหน้าที่รับผิดชอบของนายทหารตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ผู้บังคับการเรือ ต้นเรือ ต้นกล และหัวหน้าแผนกต่าง ๆ การจัดสถานีเรือ การจัดยาม ความรู้เกี่ยวกับงานช่างกล และการซ่อมบำรุง

สำหรับการควบคุมบังคับบัญชาต่อกำลังทางเรือ ต้องรู้และเข้าใจแนวความคิดในการควบคุมบังคับบัญชาทางยุทธการ ตั้งแต่ระดับชาติ จนถึงผู้บังคับการเรือหรืออากาศยานในทะเล ในกรณีนี้ต้องเข้าใจ และสามารถอธิบายได้ถึง การจัดศูนย์ยุทธการในเรือแบบมาตรฐาน และแนวความคิดของการบังคับบัญชาการรบแบบกระจายอำนาจ (Composite Warfare Commander Concept) โดยเฉพาะหน้าที่และบทบาทของเรือแต่ละลำที่ได้รับหน้าที่เป็นผู้บังคับการการรบแต่ละสาขา และหน้าที่เฉพาะอื่น ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างกันของเรือในกระบวน และกับนายทหารสั่งการทางยุทธวิธี

ด้านยุทธวิธีต้องรอบรู้และเข้าใจการปฏิบัติการเรือต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งการควบคุมทะเล การปฏิบัติการใช้ทะเลของข้าศึก ตลอดจนการขยายอำนาจกำลังรบจากทะเลสู่ฝั่ง ต้องรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการต่อสู้ภัยคุกคามทั้ง ๓ มิติ และต้องรู้และเข้าใจในหลักนิยมที่ใช้ในการปฏิบัติการทางเรือ สาขาต่าง ๆ ดังนี้

- การป้องกันภัยทางอากาศของกองเรือ
- การปราบเรือดำน้ำ
- การปฏิบัติการเรือดำน้ำ
- การปฏิบัติการผิวน้ำ
- การปฏิบัติการสงครามทุ่นระเบิด
- การปฏิบัติการของกองกำลังโจมตี (Carrier Battle Group)
- การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก
- การปฏิบัติการสงครามอิเล็กทรอนิกส์
- การส่งกำลังบำรุงเคลื่อนที่ในทะเล
- การปฏิบัติการสงครามพิเศษทางเรือ
- การปฏิบัติการ ฌ ใฝ้นทะเล (Expeditionary Warfare)
- การปฏิบัติการสงครามข่าวสาร

นอกจากนี้ นายทหารใหม่จะต้องรู้เกี่ยวกับแนวความคิดพื้นฐานของลำดับขั้นตอนในการรบทางเรือ ตั้งแต่ขั้นการค้นหา จนถึงขั้นการเข้าปะทะ ตลอดจนหลักการพื้นฐานทางยุทธวิธีต่าง ๆ ในบรรณสารทางยุทธวิธี (Naval Tactical Publication/NTP) บรรณสารเกี่ยวกับสงครามทางเรือ (Naval Warfare Publication/NWP) ต่าง ๆ ตลอดจนบรรณสารทางยุทธวิธีที่ใช้ในชาติพันธมิตร (Allied Tactical Publication/ATP)

ทางด้าน การสื่อสาร จะต้องรู้และสามารถกระทำตัวเองอย่างถูกต้อง ตามขั้นตอนที่กำหนดของการสื่อสารทุกระบบที่มีใช้ในกองทัพเรือ โดยเฉพาะการสื่อสารของเรือทั้งภายในและภายนอก ทั้งทางทัศนวิสัย และอื่น ๆ ในการนี้ต้องรู้ และสามารถกระทำตัวเอง ทั้งการใช้สัญญาณธง สัญญาณไฟ วิทยุและอื่น ๆ ตลอดจนทราบความหมายต่าง ๆ ของสัญญาณดังกล่าว ทั้งในระบบสัญญาณสากล (International Code Of Signals/HO-102) และในระบบการติดต่อสื่อสารทางยุทธวิธีของพันธมิตรตามบรรณสาร ATP-1 Volume II

ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของกำลังทางเรือในนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ

ระดับความสามารถพื้นฐานที่กำหนดในข้อนี้มีขอบเขตสำคัญสรุปได้คือ รู้เข้าใจสามารถอธิบายได้เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญของกองทัพเรือ และหน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน ที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือดำเนินการตามนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ต้องเข้าใจในประวัติความเป็นมาของสมุททานุภาพ โดยเฉพาะที่มีผลกระทบต่อประเทศต่าง ๆ ในโลก การแสวงหาอาณาเขตด้วยการขยายอำนาจจากทะเล เข้าครอบครองดินแดนทางบกของมหาอำนาจทางทะเลในอดีต วิวัฒนาการตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของเครื่องมือรบทางเรือ ทั้งระบบอาวุธ และยานรบ ยานพาหนะที่ใช้ ต้องมีความเข้าใจถึงยุทธศาสตร์ทางเรือ ที่ใช้ตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๙ จนถึงต้นศตวรรษที่ ๒๐ โดยนำมาเปรียบเทียบกับยุทธศาสตร์ที่ใช้ในปัจจุบัน ต้องรู้และจดจำเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ของการใช้กำลังทางเรือในสงครามโลกทั้ง ๒ ครั้ง

ต้องรู้ถึงพื้นฐานที่มาของผลประโยชน์ชาติ และผู้ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นปรปักษ์ขัดขวาง ในอนาคต ต้องมีความเข้าใจถึงสงครามจำกัด สงครามเบ็ดเสร็จ ตลอดจนนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์

ทหาร รวมทั้งต้องทราบถึงหน้าที่ และบทบาทของทหารที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และที่สำคัญต้องทราบถึง **แนวทางในการใช้กำลังทางเรือในยุทธศาสตร์ทะเลปัจจุบัน** ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มการก่อการร้ายสากล ต่อผลประโยชน์ ตลอดจนนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ

พื้นฐานวิทยาการด้านเทคนิค

ขีดสมรรถนะหลักที่กำหนดในข้อนี้ มีความต้องการให้นายทหารใหม่มีความรู้ ความเข้าใจในทฤษฎี และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ ด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ที่จะประยุกต์ใช้การปฏิบัติหน้าที่กับเครื่องมืออุปกรณ์ และระบบต่าง ๆ บนเรือรบสมัยใหม่ ในยุคของเทคโนโลยีปัจจุบัน โดยมีขอบเขตสำคัญแต่ละด้านดังนี้

หัวข้อวิชาเทอร์โมไดนามิกส์ จะต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานต่าง ๆ ที่สำคัญเช่น รูปแบบ และการเปลี่ยนแปลงสถานะของพลังงาน กฎของเทอร์โมไดนามิกส์ และอื่น ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับ ระบบขับเคลื่อนที่ติดตั้งบนเรือ และสำหรับระบบขับเคลื่อนหลักประการแรก ซึ่งได้แก่ เครื่องจักรใหญ่ ต้องรู้และเข้าใจ ในระบบการทำงาน ส่วนประกอบต่าง ๆ และข้อพึงระวัง เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของเครื่องยนต์แบบต่าง ๆ ที่ใช้ทั้งแบบกังหันก๊าซ (Gas Turbine Engine) เครื่องจักรไอน้ำธรรมดา (Conventional Steam) และแบบเครื่องยนต์สันดาปภายใน (Internal Combustion Engine) ส่วนเครื่องจักรช่วยจะต้องรู้ เข้าใจหลักการทำงาน ของเครื่องกลั่นน้ำจืด ระบบทำความเย็น และระบบเครื่องปรับอากาศภายในเรือ รวมทั้งต้องเข้าใจหลักการทำงาน และส่วนประกอบสำคัญในการขับเคลื่อน ตั้งแต่เครื่องจักรใหญ่ส่งกำลังผ่านระบบส่งกำลัง (Transmission) ไปขับเคลื่อนใบจักร

หัวข้อวิชาไฟฟ้า ต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานทางทฤษฎีต่าง ๆ อย่างเพียงพอในการประยุกต์ใช้

ปฏิบัติกับระบบไฟฟ้าในเรือได้

โดยมีขอบเขตสำคัญคือ ทฤษฎีพื้นฐานต่าง ๆ เช่น กฎของโอห์ม ข้อแตกต่างระหว่างไฟฟ้ากระแสตรงและกระแสสลับ ทฤษฎีและหลักการของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (Generator) และระบบการส่งจ่าย (Distribution) นอกจากนี้จะต้องมีความเข้าใจระบบไฟฟ้าภายในเรือ (ผลิต - ส่งกำลัง - จ่าย) ระบบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน และการใช้ไฟฟ้าจากแหล่งกำเนิดบนบก

ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ต้องเข้าใจในทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Wave) และการใช้ให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างดี โดยมีขอบเขตสำคัญ คือ คุณลักษณะของคลื่นดังกล่าวที่ความถี่ย่านต่าง ๆ พร้อมการใช้ประโยชน์รวมทั้งวิธีใช้ ข้อดี ข้อเสีย ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และความยาวคลื่น การหักเห การรวม และการแพร่กระจาย คุณลักษณะของคลื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารย่านต่าง ๆ รวมทั้งข้อดี ข้อเสีย นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการพื้นฐานในการทำงาน ส่วนประกอบหลักที่สำคัญ พารามิเตอร์ และอื่น ๆ ของอุปกรณ์ และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่ใช้ในเรือ เกี่ยวกับเสียงใต้น้ำ ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ของเสียงใต้น้ำ เช่น การแพร่กระจายโดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดจากอุณหภูมิและความเค็ม ความเร็วและลักษณะการเดินทางการหักเหที่ความถี่ต่าง ๆ การสูญเสียและการดูดซับ ลักษณะของการเกิดเสียงจากตัวเองและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องเข้าใจทฤษฎีและหลักการทำงานของโซนาร์แบบต่าง ๆ ตลอดจนคุณลักษณะของกระแสน้ำในมหาสมุทร

ในด้านการออกแบบ การลอย และการทรงตัวของเรือ ต้องมีความสามารถขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดในเรื่องต่าง ๆ คือ การออกแบบเรือโดยมีขอบเขตสำคัญ เช่น ลำดับขั้นตอนในการสร้างและประกอบส่วนประกอบต่าง ๆ ของตัวเรือ และโครงสร้างผลกระทบของแรงเครียด แรงเค้น และแรงเฉือน

ที่กระทำ ซึ่งจะเป็นผลต่อการเลือกวัสดุโลหะที่ใช้สำหรับตัวเรือ และโครงสร้างต่าง ๆ เป็นต้น

ในเรื่องการลอย และการทรงตัว เช่น ทฤษฎีและหลักการของกลศาสตร์ว่าด้วยการแทนที่น้ำหรือ “ของเหลวสถิตย์” (Hydrostatic) การลอย และหลักการของอาร์คิมิดีส สภาวะต่าง ๆ ของการทรงตัวของผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนของศูนย์กลางความดันลอย และจุดศูนย์กลางถ่วงของการทรงตัว การใช้ Stability Curve และผลกระทบของ Free Space

วิชาพลศาสตร์ของไหล (Fluid Dynamics) อากาศพลศาสตร์ (Aerodynamic) และอากาศพลศาสตร์ใต้น้ำ (Hydrodynamic) ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในทฤษฎีหลักการสำคัญ เช่น หลักการของเบอร์นูลลี หลักการของปาสคาล เรื่องของ Boundary Layer แร้งยก แร้งต้าน ตลอดจนผลกระทบของอากาศพลศาสตร์ความเร็วสูงในย่านความเร็วเสียง และเหนือเสียง

นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของระบบควบคุมการยิงอาวุธปล่อยวิถี หลักการพื้นฐานของสงครามอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งมาตรการต่อต้าน และการใช้ห้วงอวกาศเป็นฐานหรือสถานีของการติดต่อสื่อสาร การใช้ดาวเทียมในการหาดำบลที่ หรือเครื่องช่วยในการเดินเรือ เดินอากาศอื่น ๆ และการลาดตระเวนหาข่าว ในการปฏิบัติการทางเรือ

ความเป็นชาวเรือการเดินทางเรือและ การป้องกันรักษาเรือ

ขีดความสามารถหลักในข้อนี้ ประการแรกเป็นระดับความสามารถขั้นพื้นฐาน ที่นายทหารใหม่จะต้องมีในเรื่องการป้องกันรักษาเรือ (Ship Keeping) ซึ่งจะต้องรู้และเข้าใจในขอบเขตสำคัญ เช่น หลักการในการทำงาน วิธีใช้ และข้อระมัดระวังในความปลอดภัยของเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ติดตั้งบนเรือใหญ่ และใช้งานในเรือเล็ก ข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการนิรภัย ทฤษฎีและหลักการของการป้องกันความเสียหาย (ปคส.)

ที่ครอบคลุมถึงวิธีปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การผิมน้ำ อุดปะค้าจุน การดับไฟ การใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ การจัดสถานี และชุดป้องกัน ความเสียหายต่าง ๆ ตลอดจนหน้าที่รับผิดชอบของ ผู้ทำหน้าที่ต่าง ๆ รวมทั้งการฝึก และความพร้อมในการปฏิบัติ ทั้งนี้ต้องรู้และเข้าใจในการใช้เครื่องมือ วิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ข้อควรระมัดระวังในความปลอดภัยของการรับส่งสิ่งของกลางทะเล (Underway Replenishment/UNREP) ทั้งการส่งของแข็ง และของเหลว

ในเรื่องการเรือ เติมน้ำ ต้องรู้เข้าใจและปฏิบัติได้ในทฤษฎีและหลักการสำคัญ เช่น การเรือเล็ก และการเรือใหญ่ แผนที่ และอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการเดินเรือที่เรือรายงาน และการเดินเรือใกล้ฝั่ง การเดินเรืออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งการหาตำแหน่งที่จากวิทยุหาทิศทางเรดาร์ และดาวเทียม การเดินเรือดาราศาสตร์ การเข้าขาม และการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ การนำเรือ บังคับเรือ อุตุนิยมวิทยา

ในเรื่องการนำเรือที่สำคัญ คือ ต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับแรงต่าง ๆ ที่มากระทำต่อตัวเรือ ซึ่งมีผลกระทบต่อ การนำเรือ ทั้งแรงที่ควบคุมได้ และควบคุมไม่ได้ แรงที่ควบคุมได้ ได้แก่ แรงจาก เครื่องจักรทางเสื่อ ใบจักร เขือก สมอ และเรือลากจูง ส่วนแรงที่ควบคุมไม่ได้ ได้แก่ แรงจาก ลม กระแสน้ำ ความลึกของน้ำ และอื่น ๆ ทั้งนี้ต้องแสดงออก

ให้เห็นถึงความสามารถในการสั่งการใช้สิ่งทีควบคุมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สมดุลกับแรงทีควบคุมไม่ได้ นอกจากนี้จะต้องมีเทคนิคอย่างถูกต้องในการใช้กล้องสองตา กล้องวัดระยะ เรดาร์ และวงแบร์ริง และที่สำคัญคือต้องมีระดับความสามารถในการเล่นไบนผ่านมาตรฐาน ที่กำหนดของโรงเรียนนายเรือ หรือหน่วยบัญชาการฝึกและศึกษา

สำหรับระดับความสามารถขั้นพื้นฐานในเรื่อง การเดินเรืออีกประการ คือ ต้องเข้าใจ และสามารถแสดงออกให้เห็นถึงความสามารถอย่างแคล่วคล่องในการใช้กระดานหน เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการเดินเรือ และการแปรกระบวนทางยุทธวิธี ที่ใช้ในบรรณสารพันธมิตร ATP - 1 (C) Volume I

สำหรับขีดความสมรรถนะหลักสุดท้ายในด้านนี้ คือ ต้องมีความรู้ในกฎหมายสากล กฎหมายของรัฐระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำภายในประเทศ และในทะเลหลวง ตลอดจนกฎการเดินเรือต่าง ๆ ตามข้อตกลงขององค์กรที่ปรึกษาทางทะเลสากล (International Maritime Consultative Organization/IMCO)

ขีดสมรรถนะของร่างกาย

ขีดสมรรถนะหลักทางร่างกายของนายทหารใหม่จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ ดังนี้

ผ่านการทดสอบสมรรถนะร่างกายตามมาตรฐานที่กำหนด

ผ่านการตรวจสอบตราชนีมวลกาย (Percent Body Fat) และหรือการประเมินน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง (Height-Weight) ตามมาตรฐานที่กำหนด

แสดงออกให้เห็นถึงความชำนาญ และความสามารถในการว่ายน้ำ โดยจะต้องผ่านระดับความสามารถเป็น “นักว่ายน้ำระดับ ๓” ตาม

มาตรฐานกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ จะต้องมี ความชำนาญ ข้ำของ ในการ ยิง ชีพ ใน ทะเล ด้วย

นอกจากนี้ยังต้องมีความเข้าใจในนโยบาย กฎข้อบังคับ และโครงการ เกี่ยวกับการรักษา สุขภาพต่าง ๆ ของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา เช่น โครงการเลิกสูบบุหรี่ โครงการป้องกันและเลิกดื่มสุรา โครงการควบคุมน้ำหนัก และความพร้อมทาง ร่างกายต่าง ๆ การบริหารจัดการความเครียด การป้องกันการฆ่าตัวตาย การระวังป้องกันโรคเอดส์ และการขับชื้ออย่างปลอดภัย เป็นต้น

ข้อกิดเห็น และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาลักษณะการจัดทำขีดสมรรถนะหลักของนายทหารใหม่ กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา และระบบการตรวจสอบขีดความสามารถกำลังพลตามหน้าที่ต่าง ๆ จะเห็นว่า การจัดทำในลักษณะนี้ของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา สามารถวัดค่าขีดความสามารถของกำลังพลได้อย่างเป็นรูปธรรมสามารถระบุได้ว่า ใครดีกว่าใครก็คะแนนในหน้าที่เดียวกัน ง่ายในการพิจารณาโยกย้ายบรรจุว่า ตำแหน่งนั้น ๆ ควรจะบรรจุใคร จึงจะปฏิบัติหน้าที่ได้ดีที่สุด ทั้งนี้ขอสรุปในประเด็นนี้ว่า ประโยชน์ของแบบตรวจสอบขีดความสามารถหลักในอาชีพของกำลังพลนี้ นอกจากจะมีประโยชน์ต่อตัวกำลังพลในการที่จะทราบ และสามารถปรับปรุงตนเองได้ มีประโยชน์ต่อแหล่งผลิตหรือให้การฝึกศึกษากำลังพลประเภทนั้น ๆ ในการปรับปรุงหลักสูตรของตนให้สอดคล้อง หรือตรงตามความมุ่งหมาย ของหน่วยเหนือ และตามความต้องการของหน่วยที่จะใช้กำลังพลนั้น ๆ ต่อไป แล้วยังสามารถที่จะวัดค่าความสามารถแต่ละบุคคลในหน้าที่นั้น ๆ ได้ ทำให้ง่ายในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และมีประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อีก ดังนั้น การจัดทำขีดสมรรถนะหลักกำลังพลควรทำในลักษณะแบบตรวจสอบที่เป็นรูปธรรมวัดค่าได้ โดยกระจายงานในหน้าที่นั้น ๆ รวมทั้งที่เกี่ยวข้องจำเป็น เป็นด้านต่าง ๆ และแยกเป็นปัจจัยหรือตัวเกณฑ์ต่าง ๆ

ให้ครอบคลุมงานในหน้าที่มากที่สุด แล้วกำหนดระดับความสามารถต่าง ๆ ไว้พร้อมทั้งระบุระดับต่ำสุดที่ยอมรับได้ มิใช่ จัดทำในลักษณะเป็นคำพูดรวม ๆ ในเชิงสิ่งสูงสุดที่ปรารถนา หรือสภาพสุดท้าย (End State) ที่ต้องการ

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อไปเป็นคำตอบในสิ่งที่ผู้เขียนยังติดค้างในใจที่ว่ากองทัพเรือ หรือ กองเรือยุทธการควรมีการกำหนดขีดความสามารถหลักของนายทหารใหม่หรือไม่ ขอตอบโดยความคิดเห็นส่วนตัว และในฐานะที่เคยปฏิบัติหน้าที่ในกองเรือยุทธการมานาน ขอตอบว่า “ควร” และควรเป็นหน้าที่ของกองเรือยุทธการ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนนายเรือ ได้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรของตนต่อไป และสำหรับเนื้อหาสาระควรเป็นเฉพาะความต้องการของกองเรือยุทธการจริง ๆ ส่วนนอกเหนือจากนั้นในระดับนโยบายควรเป็นหน้าที่ของกองทัพเรือต่อไป ทั้งนี้อาจจะไม่จัดทำในลักษณะ “ขีดสมรรถนะหลัก” แต่เป็นในลักษณะ “การตรวจสอบมาตรฐานกำลังพล” (Personal Qualification System/PQS) ของนายทหารก่อนที่จะได้รับการบรรจุเข้าประจำการตามเรือต่าง ๆ ได้

สำหรับประโยชน์ของการจัดทำขีดสมรรถนะหลักนายทหารใหม่อีกประการ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาเฉพาะนายทหารพรคนาวิน หากกองทัพเรือไม่มีนโยบายที่ต้องการให้นายทหารประเภทนี้เป็น “วิศวกร” แต่ยังคงจำเป็นต้องได้นายทหารที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีที่ปฏิบัติงานในเรือรบหรืออากาศยานสมัยใหม่ที่ทันสมัยได้ จึงอาจใช้รูปแบบของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา คือ นักเรียนนายเรือที่จะเป็นนายทหารพรคนาวินต่อไป อาจเลือกเรียนปริญญาตรีสาขาอะไรก็ได้ แต่ต้องเลือกวิชาเรียนที่กำหนดเป็น “วิชาเลือก”

แม้ว่าผู้เขียนเคยมีโอกาสร่วมในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนนายเรือ แต่เหตุการณ์ผ่านมามากหลายปี และทราบว่าโรงเรียนนายเรือ ได้ปรับปรุงหลักสูตรอีก ผู้เขียนจึงไม่ทราบ

รายละเอียดของหลักสูตรนักเรียนนายเรือในปัจจุบันมากนัก แต่จากการศึกษาเอกสารคู่มือของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาโดยละเอียด ขอยืนยันว่า หลักสูตรโรงเรียนนายเรือไทย สำหรับนักเรียนนายเรือพรคนาวินที่จบปริญญาตรีสาขา “วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ทร.)” เมื่อประมาณเกือบ ๕๐ ปีมาแล้ว คล้ายหรือแทบเหมือนกับที่กำหนดใน “ขีดสมรรถนะหลักนายทหารใหม่กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา” ปัจจุบันมาก มีแตกต่างกันในบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น ในการนี้ขอเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ เพื่อไม่ให้นักเรียนนายเรือต้องใช้เวลาหรือความพยายามมากนักในการศึกษาปริญญาตรีด้านวิศวกรรมศาสตร์ ขอเสนอแนะให้นำหลักสูตร “วิทยาศาสตร์บัณฑิต (กองทัพเรือ)” เดิมมาปรับปรุงให้ทันสมัย และเป็นที่ยอมรับของสภามหาวิทยาลัยใช้สำหรับพรคนาวินสำหรับประเด็นที่ว่า จะไม่เป็นการไม่พร้อมทางด้านวิชาการ หากนักเรียนนายเรือพรคนาวินจะไปศึกษาต่อ ในชั้นปริญญาตรีด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่สูงขึ้น ในประเด็นนี้อาจให้นักเรียนนายเรือพรคนาวินที่ต้องการหรือทางราชการกำหนดเป็นร้อยละของนักเรียนนายเรือพรคนาวินแต่ละชั้นปี ให้ศึกษาปริญญาตรีด้านวิศวกรรม เช่นเดียวกับนักเรียนนายเรือพรคนาวินโดยเรียนรวมกัน แล้วกลับมาเรียนวิชาพรคนาวินที่พรคนาวินไม่มีเพิ่มเติม เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกตามความเหมาะสม จะทำให้นักเรียนนายเรือประเภทนี้ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีด้านวิศวกรรม แต่เป็นนายทหารพรคนาวิน ทั้งนี้แม้ว่าปริญญาตรีดังกล่าวจะเป็นด้านวิศวกรรมเครื่องกล แต่จะมีชั่วโมงเรียนด้านไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ มากพอสมควร น่าจะปรับได้ในกรณีที่ไปเรียนปริญญาโทต่อด้านวิศวกรรมไฟฟ้า

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนนายเรือต่อไป สำหรับการปลูกฝังความเป็นชาวเรือ ความสามารถในการเดินเรือและการเรือ เครื่องช่วยการฝึกที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งคือ “เรือใบ” ทั้งที่เป็นเรือฝึกขนาดนักเรียนประมาณ ๓๐ - ๕๐ คน และเรือใบขนาดที่ใช้ในการแข่งขัน ข้อเสนอเกิดจากขีดสมรรถนะของ

นายทหารใหม่กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา คือ การจะสำเร็จ เป็นนายทหารสัญญาบัตรได้นักเรียนนายเรือ หรือผู้ ที่เข้ารับการฝึกศึกษา ณ แหล่งต่าง ๆ จะต้องมีความสามารถในเรื่องนี้ คือ อย่างน้อยต้องผ่าน เกณฑ์เป็น **“นักกีฬาเล่นใบ”** ระดับมาตรฐานที่ โรงเรียนนายเรือ หรือหน่วยบัญชาการฝึกศึกษา กำหนด ส่วนในเรื่องการปลูกฝังให้เป็นนักสู้ มีความทรหดอดทน ทั้งร่างกาย และจิตใจ โรงเรียนนายเรือสหรัฐอเมริกาใช้วิชา **“ชกมวย”** ให้เป็นวิชา บังคับ ในด้านพลศึกษา การจะจบเป็นนายทหาร ได้นักเรียนนายเรือจะต้องมีความสามารถในการ ชกมวยตามระดับที่กำหนด ส่วนความทรหด อดทนทางจิตเจ้านั้นใช้หลักการว่า ต้องทนต่อ การถูกทำโทษโดยไม่มีเหตุผล หรือทนต่อการ ถูกดูถูกได้ และในเรื่องขีดสมรรถนะร่างกาย อีกประการ คือ ได้กำหนดให้นายทหารใหม่ ต้องมีความสามารถเชี่ยวชาญในการว่ายน้ำใน ระดับ **“เป็นนักว่ายน้ำ”** ตามมาตรฐาน กองทัพเรือ สหรัฐอเมริกา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการกำลังพล นายทหารใหม่ที่เพิ่งจบจากโรงเรียนนายเรือ คือ เมื่อจบการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต โรงเรียนนายเรือ ควรได้มาปฏิบัติราชการที่กองเรือ ยุทธการทันที ไม่ต้องเสียเวลาไปเป็น

นายทหารฝึกราชการตามโรงเรียนต่าง ๆ อีก ๑ ปี และกองเรือยุทธการควรที่จะดำเนินการให้ฝึกหาความชำนาญ โดยให้ปฏิบัติราชการทะเลอย่างต่อเนื่องกับเรือที่ออกทะเล เป็นเวลาประมาณ ๒ - ๓ ปี ตามความเหมาะสม หรือได้รับการยอมรับ “สอบผ่าน” จากผู้บังคับการเรือ หรือนายทหารที่รับผิดชอบ มิใช่คอยแต่จะออกทะเลกับเรือที่ตนเองประจำ ในกรณีขอเรียนว่าการให้ไปฝึกกับเรือสินค้า และการให้จัดตั้งหมู่เรือฝึกเดินทางไกลของนายทหารใหม่ จะเป็นประโยชน์ และคุ้มค่ากับการได้นายทหารที่ระดับขีดสมรรถนะหลักในอาชีพอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น

สุดท้ายนี้ขอเรียนสรุปแบบค่อนข้างเห็นแก่ตัวว่าผู้เขียนสามารถตอบข้อติดใจ สงสัยที่มีมานานได้แล้วว่า กองเรือยุทธการควรมีมาตรฐานที่เด่นชัดว่า ก่อนที่จะได้รับการบรรจุตามเรือต่าง ๆ นายทหารใหม่ (พรรคนาวิน) จะต้องมียกระดับพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ และทักษะในอาชีพอย่างไร หรือกล่าวง่าย ๆ คือ กองเรือยุทธการ ควรจัดทำขีดความ

สามารถหลักในอาชีพของนายทหารใหม่พรรคนาวิน และในการนี้หากมีการจัดทำในลักษณะเช่นนี้สำหรับหน้าที่ หรือในการปฏิบัติงานที่สำคัญได้ครบ จะทำให้การบริหารกำลังพลของกองทัพเรือเป็นไปอย่างเหมาะสม สามารถใช้คนให้ตรงกับความสามารถจริง และมีความยุติธรรม สามารถจัดสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาได้

ประกาศ

ด้วยในปัจจุบันมีหน่วยงานและบุคคลมาขอข้อมูลจาก กองประวัติศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ เป็นจำนวนมาก ในการนี้เพื่อให้การบริการด้านข้อมูลเกี่ยวกับทางประวัติศาสตร์ของกองทัพเรือแก่ผู้มาขอได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองประวัติศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ จึงขอรับบริจาคหนังสือรุ่น หนังสือที่ระลึกอนุสรณ์ฯ หนังสือหรือสมุดภาพที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ทหารเรือ ฯลฯ

ติดต่อบริจาคได้ที่
กองประวัติศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
หมายเลขโทรศัพท์ ๕๓๖๐๙, ๐ ๒๔๗๕ ๓๕๖๕